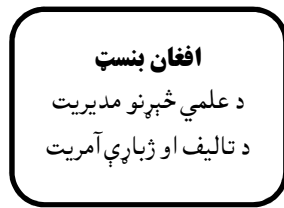

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

افغان بنسټ
د علمي څېړنو مدیریت
د تالیف او ژباړې آمریت

روژه

احکام، فضائل او مسائل یې

مولوي عبدالحق حماد

- 9..... د ادارې یادښت
- 11..... روژه یو ستر نعمت
- 14..... د انسان د پیداښت مقصد
- 14..... ایا پرښتې د عبادت لپاره بس نه وې؟
- 15..... عبادات په دوه ډوله دي
- 15..... لومړی ډول: بلا واسطه عبادت
- 16..... دوهم ډول: بالواسطه عبادت
- 16..... بلا واسطه عبادت غوره دی
- 17..... د رمضان د هرکلي صحیح طریقه
- 19..... د روژې تعریف
- 19..... د روژې تاریخ
- 20..... د روژې مشروعیت
- 20..... د رمضان روژې حکم
- 22..... د روژې حکمت او فلسفه

- 23..... د روژې ځينې روغتيايي گټې
- 27..... د روژې فضائل
- 33..... په ښکاره روژه خوړل
- 34..... د رمضان روژه پرچا فرض ده؟
- 35..... د مياشتې په ليدلو سره روژه نيول
- 35..... د شک د ورځې روژه
- 36..... د روژې شرطونه او ارکان
- 36..... ۱- نيت کول
- 37..... ۲- له خوراک، څښاک او جماع څخه ځان ژغورل
- 38..... هغه کارونه چې روژه نيونکي ته روا دي
- 38..... ۱- د شپې له خوا خوراک، څښاک او جماع
- 38..... ۲- د سهار تر اول وخته د پېشمني وروسته کول
- 39..... ۳- که د ورځې معلومه شي چې رمضان دی، د ورځې نيت کولای شي
- 40..... ۴- هغه چې پر ځان کابو لري، له مېرمنې سره لوبي کولای شي
- 40..... ۵- په سفر کې د روژې خوړل
- 40..... ۶- پوره اودس کول خو په مضمضه او استنشاق کې احتياط کول

- د روژې ماتوونکي 41
- هغه شيان چې کفاره او قضا دواړه لازموي 41
- ۱- خوراک او خنډاک 41
- ۲- جماع 42
- هغه شيان چې روژه پرې ماتېږي او يوازې قضا يې لازمېږي 42
- ۱- قصد ا په ډکه خوله قی کول : 42
- ۲- حیض او نفاس : 43
- ۳- په زوره پر چا روژه ماتول 43
- ۴- په لوی لاس (په قصد سره) دود تېرول 44
- ۵- سگریټ یا چلم څکول 44
- ۲- د پېشمېني په وخت کې تېرول 44
- ۷- د روژه ماتي په وخت کې تېرول 45
- هغه شيان چې روژه پرې نه ماتېږي او نه هم مکروه کېږي 46
- ۱- غسل کول 46
- ۲- مسواک کارول 46
- ۳- سرغورول 46

- ۴- احتلام.....47
- ۵- خوشبویی کارول.....47
- ۶- د اړتیا پر وخت د خوړو خوند کتل.....47
- ۷- د سترگو درمل کارول.....48
- ۸- د ماریا لړم چیچل.....48
- ۹- په هېره سره خوراک یا خنډاک کول.....48
- هغه شیان چې روژه پرې مکروه کیږي.....50
- هغه عذرونه چې له امله یې روژه ماتول روا دي.....51
- ۱- د ناروغۍ د زیاتېدا وېره.....51
- ۲- د موری یا ماشوم ژوند ته گواښ.....52
- ۳- مرگونې تنده رامنځته کېدل.....52
- د رمضان اړوند بېلابېلې مسئلې.....52
- ۱- د روژې کفار.....52
- ۲- د روژې قضاء.....54
- ۳- پېشمېنی.....54
- ۴- روژه ماتې.....55

- 55..... ۵- تراويح
- 56..... د روژې اړوند بېلابېلې مسئلې
- 56..... په هغه سيمو کې د روژې حکم چې شپه يا ورځ يې ډېره اوږده وي
- 56..... يو دېرشمه روژه
- 57..... جراحي عمليات
- 58..... له بدن څخه وينه وېستل
- 59..... په روژه کې غاښ وېستل
- 59..... په پوزه کې دوا کارول
- 59..... په روژه کې شونډې سرې کول
- 60..... مېرمن د ورځې په منع کې له حيض څخه پاکېدل
- 60..... په غوږ کې اوبه يا تېل ننوتل
- 60..... نابالغ چې روژه ماته کړي قضا پرې نشته
- 61..... د روژې مستحبات
- 61..... ۱- په روژه ماتي کې تلوار کول
- 62..... ۲- په تازه کجورو روژه ماتول
- 62..... ۳- د روژه ماتي دعا ويل

- ۴- له روژه ماتې وروسته دعا 63
- اعتکاف 65
- د اعتکاف فضائل 65
- د اعتکاف خواړوند مسائل 67
- پای 69

د کائناتو رب د انسان له پيدا ايښت دمخه په دې عالم و، چې انسان کله په دنيايي چارو کې بوخت شي، زه ورڅخه هېرېږم او بيا به زما عبادت ته هومره توجه او پاملرنه نه کوي خومره يې چې دنيوي چارو ته کوي، نو ورته ويې فرمايل چې انسانه زه تاته يوه بله موکه هم درکوم چې په هغې کې ته ماته ځان را نږدې کړې، هغه په کال کې يوه مياشت ده، په دې مياشت کې ته ماته ځان نږدې کړه ترڅو دې هغه روحاني نيمگړتياوې پوره شي چې په يوولسو مياشتو کې درپېښې شوي دي، دغه راز دې هغه نيمگړتياوې هم پوره شي چې په دغو مياشتو کې دې زماسره په اړيکو کې رامنځته شوي دي، تاته ښايي چې په دې مياشت کې هغه ټولي نيمگړتياوې پوره کړې چې په تېرو يوولسو مياشتو کې درپېښې شوي دي؛ ځکه چې دا د رحمتونو او برکتونو مياشت ده او په دې مياشت کې نفلي عبادت هم د فرضي برابر قبلېږي، او يو فرض د اويوو فرضونو برابر منل کېږي؛ خو که له دې زريني موکې څخه دې گټه وانه خپستله او دومره توبڼه دې برابره نه کړه چې زه دې وبخښم، بيا نو ته ډېر کمبخته انسان يې.

دا د روژې ټوله خلاصه ده، او په دې وخت کې چې الله پاک مسلمان ته د جنت لپاره کومې بهانې غواړي مسلمان باید هغه درک کړي او گټه ورڅخه واخلي.

افغان بنسټ چې غواړي په هېواد کې پوهه او دین ته د هېوادوالو پاملرنه نوره هم زیاته شي، په پام کې لري چې د همداسې ورځو په مناسبت تاسو ته گټور کتابونه او رسالې چمتو کړي؛ ترڅو پر خپل وخت د دې ورځو له ارزښت څخه خبر شئ؛ او دا چې روژه د کال تر ټولو غوره میاشت ده؛ ځکه مو د دې د احکامو او فضائلو د راټولولو لپاره هم د علمي څېړنو مدیریت ته دنده ورکړه خو په دې اړه یوه لنډه رساله تیاره او چاپ کړي، او د روژې له پیله وړاندې یې د هېواد گوت گوت ته ورسوي، چې دادی د علمي څېړنو د محترمو کارکوونکو د پرلپسې خوارو په پایله کې د روژې د فضائلو، مسائلو او احکامو رساله تیاره شوه چې په بدل کې ورته له الله پاک څخه د ستر اجر غوښتونکي یم.

(مولوي) عبدالسلام ضعیف

د افغان بنسټ مشر

روژه یو ستر نعمت

روژه د الله پاک یو ستر نعمت دی؛ خو موږ به څنگه د دې نعمت په ارزښت پوه شو په داسې حال کې چې د ژوند ډېره برخه مو یوازې دنیاوي پرمختګونو ته ځانګړې کړې ده او تل له سهار نه تر بېګا پورې په همدې فکر کې یو چې څنگه به دې ډګر کې پرمختګ وکړو! په داسې حالاتو کې به موږ څنگه پوه شو چې روژه یا رمضان د مسلمان له پاره د الله پاک له لورې یو ستر نعمت دی، په رمضان کې چې د الله پاک له لورې پر مسلمانانو کوم برکات نازلېږي د هغو درک هغو خلکو ته کیږي چې د دنیا پر ځای یې آخرت او مادياتو پر ځای یې معنویاتو ته مخه وه لکه په دې حدیث کې چې راځي: یو ځل رسول الله صلی الله علیه وسلم د رجب یا برات میاشت ولیده؛ نو داسې دعا یې وکړه: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ.^(۱)

(۱) مجمع الزوائد ۲/ ۱۶۵

ژباړه: يا الله! موږ ته په رجب او شعبان كې برکت كېږدي، او تر رمضان
مو ورسوي. يعنې موږ ته دومره عمر راكړي چې د رمضان مياشت مو
نصيب شي.

له دې څخه موږ معلومولاى شو چې رسول الله صلى الله عليه وسلم
روژې ته څومره لېوال و!!

د همدې له برکت ډكې مياشتې د فضائلو او ځينو ضروري مسائلو د
راټولولو په موخه د افغان بنسټ محترم مشرتابه د علمي څېړنو مدیریت ته
دنده ورکړه، چې د روژې په رارسېدو یوه داسې رساله یا کتابگوټی چمتو
کړي چې د روژې اړوند مسائل او فضائل پکې څېړل شوي وي؛ ترڅو یې
د رانه هېوادوال ولولي او د روژې برکتناکه مياشت په خپلو عبادتونو نوره
هم ځلانده کړي، دغه راز په خپل وار سره د علمي څېړنو مدیریت د تالیف او
ژباړې آمریت ته دنده وسپارله څو په دې برخه کې کار وکړي، او د روژې له را
رسېدو وړاندې ددې رسالې د لیکلو او چاپ کولو چارې بشپړې شي.
په دې لړ کې د علمي څېړنو محترم مدیر مفتي صاحب عبدالرؤف،
بناغلي قاري صاحب محمدنور صدیقي او بناغلي مولوي صاحب سیف
الله ساعي څخه مننه کوم چې د کتابه په بیا کتنه او د احادیثو او
مسائلو په تخریج کې یې راسره مرسته وکړه.

په پای کې له درنو لوستونکو څخه هیله کوم چې په دې له برکتونو
ډکه میاشت کې د افغان بنسټ مشرتابه او کار کوونکي هم په خپلو
نېکو دعاوو کې هېر نه کړي ترڅو په دې ناوړه شرائطو کې د پوهې په
مټ د دین او هېواد پالنه وکړي.

عبدالحق حماد

د تالیف او ژباړې آمر

۱۴۳۳/۸/۱ هـ.ق

د انسان د پیدایښت مقصد

الله پاک انسان د خپل عبادت لپاره پیدا کړی دی، لکه چې فرمایي: ((وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ)) [الذاریات: ۵۶] یعنی: ما پیریان او انسانان یوازې د خپل عبادت لپاره پیدا کړي دي؛ نو ځکه دنیا ته د انسان د راتلو یوازینی موخه د الله پاک عبادت، او د آخرت ابدی ژوند ته توښه برابرول دي.

ایا پرښتې د عبادت لپاره بس نه وې؟

اوس که د چا په زړه کې دا سوال پیدا شي چې د دې مقصد لپاره خو الله پاک له پخوانه پرښتې پیدا کړي وې؛ نو بیا د انسان د پیدا کېدو اړتیا څه وه؟ ددې ځواب دادی چې پرښتې الله پاک د عبادت لپاره پیدا کړي وې؛ خو دهغوی جوړښت داسې دی چې خلقتا په عبادت مجبوره وې؛ ځکه چې د هغوی په فطرت کې د عبادت ماده نغښتې وه او له عبادت پرته یې په خلقت کې د معصیت او نافرمانۍ ماده نه وه نغښتې؛ خو د انسان جوړښت ددې برعکس دی، د هغه په جوړښت کې یې د گناه او معصیت ماده هم نغښتې ده او بیا یې ورته امر کړی چې د خپل رب عبادت کوه، له همدې امله پرښتو ته عبادت کول آسان کار و او له انسان سره، خواهشات، جذبات، خوځښتونه، اړتیاوې او د گناهونو

هڅونکي شته؛ سره له دې ورته الله پاک امر کړی چې له دې ټولو شيانو به ځان ژغورې او زما عبادت به کوي.

عبادات په دوه ډوله دي

دلته يوه بله خبره په پام کې نيول اړين دي هغه دا چې له يوې خوا ويل کيږي چې د مومن هر کار عبادت دی يعنې که يو مومن ښه نيت ولري او د اسلام له لارښوونو سره سم ژوند تېروي؛ نو د هغه خوراک ، خوب، خندا، کاروبار، له مېرمنې سره خندا او خبرې، راشه درشه، دا ټول په عبادت کې شمېرل کيږي، اوس پوښتنه دا ده چې که له يوې خوا د مومن دا ټول حرکات په عبادت کې شمېرل کيږي او له بلې خوا لمونځ هم عبادت دی نو بيا ددې دواړو عبادتونو ترمنځ توپير څه دی؟ نو ددې دواړو خبرو ترمنځ توپير پېژندل اړين دي او ځينې خلک ددې توپير د نه پېژندلو له امله له بېلاريو سره مخ کيږي.

لومړی ډول: بلا واسطه عبادت

د دې دواړو عبادتونو ترمنځ توپير دادی چې يو ډول عبادت هغه دی چې مخامخ عبادت دی چې موخه ترې يوازې د الله پاک رضا ترلاسه کول دي او بل مقصد نه لري، دغه ډول عبادتونه يوازې د الله پاک د بندگۍ لپاره ټاکل شوي دي لکه: لمونځ، له لمانځه څخه يوازینی موخه دا ده

چې الله پاک ته سر ښکته کړل شي او بندگي يې وشي؛ نو دا د الله پاک مخامخ عبادت دی چې بله موخه نه لري، دغه راز روژه، زکات، حج، عمره، ذکر، تلاوت، دا ټول هغه عبادتونه دي چې د الله پاک له رضا پرته بله موخه نه لري.

دوهم ډول: بالواسطه عبادت

د لومړي ډول برعکس ځينې اعمال هغه دي چې اصل مقصد يې نور څه وو، لکه د نياوي اړتياوې او خواهشات پوره کول؛ خو الله پاک د خپل ځانگړي فضل له مخې مؤمن ته وويل چې که ته خپل دنياوي کارونه هم په ښه نيت، زما د دين په چوکاټ کې او زما د محبوب صلی الله عليه وسلم له طريقو سره سم ترسره کړې؛ نو زه د همداسې کارونو په بدل کې هم هغه ثواب درکوم لکه د لومړي ډول عبادت په بدل کې يې چې درکوم؛ له همدې امله دا مخامخ عبادت نه دی؛ بلکې بالواسطه عبادت دی او دا د عبادت دوهم ډول دی.

بلاواسطه عبادت غوره دی

له دې تفصيل څخه دا څرگنده شوه چې مخامخ عبادت له بالواسطه عبادت څخه غوره دی، او ددې درجه ترهغه بل زياته ده؛ له همدې امله الله تعالی چې د پيريانو او انسانانو د پيداينست هغه خبره د کوم عبادت

لپاره کړې ده، له هغې څخه لومړی ډول عبادت مراد دی، نه دوهم ډول چې بالواسطه عبادت دی.^(۱)

د رمضان د هرکلي صحيح طريقه

په نننيو اسلامي ټولنو کې ځينې خلک د رمضان د هرکلي په موخه له هغه نه څو ورځې وړاندې مجلسونه او ناستي جوړوي او د قرآنکریم په تلاوتونو او ديني ويناوو د روژې هرکلی کوي او خلکو ته په دې ډول دا نښي چې موږ گواکې روژې ته خوشحاله يو او هرکلی ورته وايو، دا ډېر بڼه فکر دی؛ خو د وخت په تېرېدو کيدای شي دا چاره يو ضروري ديني رنگ خپل کړي چې خدای مکره بيا به په دين کې له ځانه د يو کار د داخلولو په معنا وي، د رمضان د هرکلي اصلي طريقه دا ده چې د رمضان له راتلو وړاندې خپل د ژوند مهال وېش بدل کړل شي او ډېره برخه يې د الله پاک عبادت ته ځانگړې کړل شي، د رمضان له راتلو وړاندې فکر وکړئ چې زه څنگه کولای شم خپل ورځنۍ بوختياوې کمې کړم، که څوک په دې مياشت کې خپل ټول وخت د الله پاک عبادت ته ورکړي تر دې غوره خبره نشته او په دوولسو مياشتو کې يوه مياشت يواځې د الله پاک عبادت ته ځانگړې کول نښايي د انسان ټول ژوند نېکمرغه کړي او يوولس

(۱) اصلاحي خطبات ۱۰/۲۴-۲۷ ليکوال: مفتي محمد تقی عثمانی

نورې مياشتې يې هم ورته برکتې کړي، که داسې نه وي بيا نو کم ترکمه فکر وکړل شي چې کوم کارونه ډېر ضروري نه دي هغه دې په رمضان کې ودرول شي او يا دې محدود کړل شي ترڅو د الله پاک عبادت ته کم ترکمه له نورو مياشتو ډېر وخت ورکړل شي، او که دا يو هم ونه شي؛ نو رمضان به راشي او همداسې به تېر شي او هيڅ به په لاس را نشي.

رمضان د الله پاک له لورې پر مسلمانانو يو ځانگړی رحم دی او هر مسلمان کولای شي په دې وخت کې له لږ پاملرنې سره آخرت ته ښه پانگه برابره کړي، موږ بايد د دې مياشتې هره گړۍ غنيمت وگڼو او گټه ورڅخه واخلو بيا خداى پاک خبر دی چې تر راتلونکي روژې پورې به څوک مړه او څوک ژوندي وي.

او دا چې روژه د تربیې مياشت ده؛ نو بايد مسلمان د روژې له دې مياشتې وروسته هم هماغسې واوسي لکه په روژه کې چې و، خداى مکره داسې نه وي چې په روژه کې يو ډول وي او وروسته بيا ناوړه کارونو ته مخه کړي.

د روژې تعريف

په ځانگړي وخت کې له خوراک، څښاک او جماع څخه منع کېدلو ته روژه وايي.

د روژې تاريخ

روژه د آدم عليه السلام نه را پيل او تر رسول الله صلى الله عليه وسلم پورې پر ټولو قومونو په بېلابېلو ډولونو فرض شوې ده، الله پاک فرمايي: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ . [البقرة: ۱۸۳]**

ژباړه: اې مومنانو! پرتاسو باندې روژه داسې فرض شوې ده، لکه چې له ستاسو نه پرمخکښو فرض شوې وه، ددې له پاره چې تاسې (له گناهونو) ځان وساتئ (او پرهيزگاران شئ؛ ځکه چې روژه د شهواني توان ماتونکې ده).

په اسلام کې روژه لکه د ځينو نورو حکمونو په شان له هجرت ه وروسته په مدينه منوره کې فرض شوه، مکي دور د عقايدو د جوړولو، او د توحيد د اصولو د ترسيخ او د ايماني او اخلاقي ارزښتو د لوړوالي دور و، او له هجرت وروسته، مسلمانانو يو

پیاوړی ځواک وموند، چې له همدې ځایه ډېری فرائض هم پیل او حدود وټاکل شول، او د احکامو تفصیل رامنځته شو، چې یو له هغوی څخه روژه وه، په مکه کې له پنځو فرض لمونځونو پرته نور څه نه وو فرض کړای شوي، په دې چې دلمانځه اهمیت خورا لوی دی، او فرضیت یې د اسراء په شپه او د بعثت په لسم کال وشو.

له هغې پنځه یا څه زیات کاله وروسته روژه فرض کړای شوه، یعنې د هجرت په دوهم کال، او په همدې کال پرمسلمانانو جهاد هم فرض کړای شو، د روژې له فرضیت وروسته رسول الله صلی الله علیه وسلم نهه کاله ژوندی و او د هر رمضان روژې یې په ډېره مینه او اخلاص ونيولې.

د روژې مشروعیت

روژه یو داسې مشروع او فرض عمل دی چې په قرآن، حدیث او اجماع سره یې فرضیت ثابت دی او پر همدې د ټولو علماوو اتفاق دی.

د رمضان روژې حکم

روژه یو بدني عبادت دی او د رمضان د روژې حکم فرض دی، الله تعالی فرمایي: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ**. [البقرة: ۱۸۳]

ژباړه: اې مومنانو! پرتاسو روژه داسې فرض شوې ده، لکه چې له ستاسو نه پرمخکنیو فرض شوې وه، ددې له پاره چې ځان ساتنه وکړي.

طلحة بن عبید الله رضي الله عنه وايي: يوه ورځ يو بېر سړی اعرابي رسول الله صلى الله عليه وسلم ته راغی او عرض يې وکړ: "يا رسول الله! ماته ووايه چې خدای پاک څومره لمونځ راباندې فرض کړی دی؟ رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وويل: پنځه لمونځونه؛ څوکه نفل ورسره کوي (هغه مستحب دي)، هغه بيا وويل: څومره روژې راباندې فرض دي؟ رسول الله صلى الله ورته وويل: د رمضان مياشتې روژې څوکه نفل ورسره نيسي (هغه مستحب دي)، هغه بيا پوښتنه وکړه: راته ووايه چې څومره زکات راباندې فرض دی؟ نو رسول الله صلى الله عليه وسلم د زکات او د اسلام د نورو احکامو په اړه معلومات ورکړل نو اعرابي وويل: په هغه ذات قسم چې تاته يې عزت درکړی! زه به نه له دې څخه څه زيات کړم او نه به څه کم کړم، د نوموړي په دې خبره رسول الله صلى الله وويل: که رښتيا يې ويلي وي؛ نو کامياب دی -اویا- که رښتيا يې ويلي وي، جنتي دی." ⁽¹⁾

له حديث څخه د استدلال توري: د اعرابي دا وينا چې: "څومره روژې راباندې فرض دي؟".

(1) صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب وجوب صوم رمضان، حديث رقم (1891).

د رمضان روژې په فرضیت کې د الله پاک لوی حکمتونه، غوره مقاصد او ښې پایلې نغښتي دي چې ځینې یې په لاندې ډول دي:

۱- په زړه کې اخلاص او تقوی رغېدل، ځکه چې له روژې څخه د روژه نیونکي یوازینی موخه د الله جل جلاله رضا او آخرت ته توبښه برابرول او د الله وېره مقصد وي، له همدې امله د روژې د فرضیت آیت هم په دې ټکو پای ته رسېدلی چې: لعلکم تتقون. معنا دا چې ښایي تاسو د همدې فرضیت په ادا کولو د تقوی درجې ته ورسېږئ او ځانونه له هغه څه څخه وساتئ چې نه در سره ښایي.

۲- روژه روح ته غزا ورکوي، نفس ته د استقامت ځواک ورکوي او د زړه په پاکوالي کې مرسته کوي.

۳- روژه په انسان کې ارادي ځواک، د تکل رښتونوالی، او د نفس د ناوړه عادتونو له منځه وړلو ځواک پیاوړی کوي او د صبر په مټ د تکلیفونو ګاللو وړتیا وربخښي. دغه راز روژه د انسان عقل پر شهواتو غالبوي چې بیا د همدې په مټ د شر پر ځای د خیر کارونو ته ډېر متوجه کیږي.

۴- روژه بشري نفس ته هم روزنه ده، د انسان عادت دادی چې د یو نعمت په ارزښت هله پوهیږي چې ورڅخه به برخې شي او یا ورته اړ شي؛ نو روژه نیونکی چې کله د لوږې درد وويني، د نېستمنو او بې وزله خلکو له حاله خبریږي او د هغوی مرستې او لاسنیوي ته یې پام را اوړي.

۵- په روژه نیولو کې له روحاني مخلوق او مقربو پرښتو سره مشابېت دی؛ نو مسلمان ته ښایي چې په روژه کې د پرښتو په شان یوازې د الله په ذکر، تسیحاتو، تلاوت او دعاوو بوخت وي او یوازې د خیتې په غم کې نه وي ورک.^(۱)

د روژې ځینې روغتيايي گټې

روژه نیول که له یوې خوا د الله پاک حکم ته لږیک ویل دي چې په بدل کې یې هغه ثوابونه ترلاسه کیږي چې د نورو ډېرو عبادتونو په پایله کې نه ترلاسه کیږي، له همدې امله الله پاک په یو قدسي حدیث کې فرمایي: د بني آدم ټول عملونه د هغه دي؛ خو روژه زما ده او زه به یې پخپله بدله ورکوم.

(۱) حکمة التشريع وفلسفته: ۱۳۲-۱۳۷ ط: المكتبة الحاقانية

له بلې خوا د رمضان د مياشتې روژه د بې شمېره ديني، دنيوي،
روحي او ټولنيزو گټو سربيره يو لړ روغتيايي گټې هم د انسان بدن ته له
ځانه سره لري، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: (د روژې د
نيولو په وسيله روغتيا موندلای شئ).

دلته د روژې ځينې روغتيايي گټې په لنډ ډول را اخلو:

لومړۍ: روژه د چاغوالي مخنيوی کوي، روغتيا پالان په دې آند دي
چې د رمضان د مياشتې د روژې په لړ کې د انسان د بدن د وازگويا
چربۍ زياته برخه اوبېرې چې په دې وسيله د هغه انسانانو د بدن لپاره
حياتي موضوع ده چې د چاغوالي په ستونزه او ناروغۍ اخته وي، د
داسې خلکو خپته بيرته نورمال حالت ته راځي او له يوه غوره صحت
خه برخمن کېږي. د وازگو دغه راز اوبه کيدل د هغه کسانو لپاره هيڅ
زيان نه رسوي چې بدنونه يې چست او چالاک دي بلکې د دې ډول روغو
انسانانو په نشاط کې د پام وړ زياتوالي منځته راوړي.

دويم: روژه معده تصفيه کوي، د انسان معده د کال په اوږدو کې د
ډول ډول خوراكونو له کبله له يو شمير ناروغيو، تکاليفو، ستونزو،
ستړياوو او ناخوالو سره مخ کېږي چې د دغه ډول ناروغيو او احتمالي
ستونزو مخنيوی او تر ټولو ښه درمل د رمضان د مياشتې روژه ده او
معده په داسې ډول تصفيه کوي چې د خپلو راتلونکو فعاليتونو لپاره
په ښه توگه تياره شي. همدارنگه د دغه ډول تصفيې بهير نه يوازې د

انسان پر معده باندې صورت مومي بلکي د روژې د حکمت، روغتيايي گټو او برکت له کبله د انسان د بدن پر ټولو غړو او فعاليتونو باندې اجرا او د راتلونکو فعاليتونو لپاره په غوره توگه آماده کيږي.

دويم: روژه بدن ته هراړخيزه روزنه ورکوي، د انسان بدن هم له هراړخيز پلوه لازمي روزنې او ټريننگ ته اړتيا لري چې دغه ډول روزنه يوازې د رمضان د مياشتې په روژه کې د بدن لپاره مهيا کيږي چې گڼې روغتيايي گټې لري. همدارنگه له روحي اړخه هم روژه د بدن لپاره د يوه داسې ټريننگ حيثيت لري چې د هر ډول ستونزې په مقابل کې ورسره د صبر او طاقت مرسته کوي.

څلورم: روژه بدن ته فسيالوجي استراحت په برخه کوي، د طبي ماهرانو په نظر د انسان بدن د کال په اوږدو کې له ډول ډول کړاونو او ستونزو سره مخ کيږي او د بدن ټول غړي يې د ډول ډول خوړو د خوراک له کبله د ستړيا احساس کوي چې روژه دغه ډول فسيولوجي ستړيا ته د استراحت او دمې تر ټولو غوره وسيله ده چې د يوه مناسب وخت لپاره دمه وکړي، لازمه انرژي حاصله کړي او د راتلونکو فعاليتونو لپاره بڼه تيارې و نيسي.

پنځم: روژه انسان ته ذهني ځواکمنتيا په برخه کوي، تجربو بنوولې ده څومره ذهني تمرکز چې يو انسان ته په روژه کې ترلاسه کيږي په بل وخت کې د داسې يوه تمرکز شونتيا ورته ممکنه نه ده.

همدارنگه د رمضان د مياشتې د روژې پر مهال د انسان معده او زړه د يوه بې مثاله صبر په درشل کې قرار لري او د زياتره هغو خيزونو سره يې فکر نه وي چې له روژې پرته يې په خيال کې را ګرځوي چې همدغه فرصت ذهن ته يو غوره تمرکز، ځواکمنتيا او وينستابه په برخه کوي. البته دا ځواکمنتيا هغه چاته په برخه کېږي چې په رښتني معنا د دې مياشتې په اهميت و پوهيږي، له سستۍ او لټۍ څخه ځان و ژغوري.

شپږم: روژه د شکرې د ناروغتيا لپاره ګټوره ده روژه د دې سبب کېږي چې انسان تر ډيره حده په دې مياشت کې د خوړو په خوړو کې کموالي راولي چې دغه راز کموالي د شکرې په ناروغتيا باندې د اخته کسانو لپاره ګټوره ده، وينې ته فرصت په لاس ورکوي چې کوليسترول کم کړي او حتی د وينې د فشار د کمېدو سبب هم کېږي. داسې هم کيدای شي که يې ناروغي په لومړيو مرحلو کې وي نو د دې احتمال شته، چې د روژې د نيولو په وسيله له دې ناروغي څخه په بشپړه توګه روغ شي. له بلې خوا روژه د شکرې ناروغتيا ته اجازه نه ورکوي چې په زياته پيمانه د انسان پر جسم حمله وکړي.

اووم: روژه د بدني فعاليتونو د ګډوډيو مخه نيسي، کله کله د انسان بدن د ځينو عواملو له کبله د خپلو فعاليتونو د ګډوډيو له يوې مرحلې سره مخ کېږي چې نوډا ګډوډۍ د راز راز روغتيايي تکليفونو باعث کېږي؛ خو روژه د دغه راز ګډوډيو او اختلالاتو مخنيوی کوي او

د انسان بدن داسې عیاروي چې خپلو فعالیتونو ته په یوه منظمه کړنښه د خوځیدو فرصت په لاس ورکړي.

په همدې توګه د رمضان د میاشتې روژه زیاتې روغتیايي ګټې له ځان سره لري چې د ځینو محدودو ګټو یادونه یې دلته وشوه.⁽¹⁾

د روژې فضائل

❁- الله پاک فرمایي: شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ .
[البقرة 185]

ژباړه: د رمضان میاشت خو هماغه ده چې قرآن پکې نازل شوی دخلکو لپاره لارښود، د هدایت څرګندې نښې او د حق او باطل بېلونکې (کتاب) دی.

❁- رمضان د توبې، او مغفرتونو میاشت ده، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: پَنَحْهُ لِمُونَحُونَهُ، یوه جمعه تر بلې جمعې پورې او یو رمضان تر بل رمضان پورې د مسلمان ګناهونه له منځه وړي ترڅو یې چې لوی ګناهونه نه وي کړي.⁽²⁾

(1) له گل آغا احمدي څخه په مننه

(2) صحيح مسلم، كتاب الطهارة، باب فضل الوضوء والصلاة عقبه، حديث رقم (552).

♣- ڇوڪ چي د رمضان روڙي پر الله د ڀڻه باور او ثواب په نيت ونيسي الله ورته پخواني ٽول گناهونه بخښي، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: چا چي له ايمان سره او د ثواب په نيت د رمضان روڙي ونيولي، الله يي پخواني (واړه) گناهونه بخښي،⁽¹⁾ بل حديث کي فرمايي: چا چي له ايمان سره او ثواب په نيت د رمضان شپي الله ته په عبادت تېري کړي، د هغه پخواني ٽول (واړه) گناهونه بخښل کيږي،⁽²⁾ او په دريم حديث کي فرمايي: چا چي له ايمان سره او ثواب په هيله د قدر شپه الله ته په ولاړه تېره کړه، د هغه پخواني ٽول (واړه) گناهونه به وبخښل شي.⁽³⁾

♣- رمضان له اور څخه د خلاصون مياشت ده، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: په رمضان کي هره شپه يو آواز کوونکی نارې وهي چي: اي د خير غوښتونکيه وړاندې شه! او اي د شر غوښتونکيه تم شه! نن الله پاک ډېر خلک له اوره خلاصوي؛ نو ښايي ته هم د هغو په کتار کي راشي او دا (آواز او له اوره خلاصون د روڙي) په هره شپه کي وي.⁽⁴⁾

سندي رحمه الله د دې حديث په شرحه کي ليکي: معنا دا چي اي د خير غوښتونکيه د خير کارونو ته وړاندې شه؛ ځکه چي همدا ستا سره

(1) صحيح البخاري، کتاب الإيمان، باب: صوم رمضان احتساباً من الإيمان، حديث رقم (38).

(2) صحيح البخاري، کتاب الإيمان، باب: تطوع قيام رمضان من الإيمان، حديث رقم (37).

(3) صحيح البخاري، کتاب الإيمان، باب: قيام ليلة القدر من الإيمان، حديث رقم (35).

(4) جامع الترمذي، أبواب الصوم، باب ما جاء في فضل شهر رمضان، حديث رقم (682).

وړده، تاته به د لږ عمل په بدل کې ډېر څه درکړل شي، او اې د شر غوښتونکيه له گناهونو لاس واخله او توبه وباسه! ځکه چې همدا د توبې د قبلېدا وخت دی.

♣- په رمضان کې د جنت دروازې پرانیستي او د دوزخ دروازې بندي وي او شیطانان تړلي وي، په یو حدیث کې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: رمضان چې راشي د جنت دروازې پرانستل شي او د دوزخ دروازې بندي کړل شي او شیطانان په ځنځیرونو وتړل شي.^(۱)

♣- رمضان د صبر میاشت ده او صبر چې په روژه کې خومره ښکلا خپلوي په نورو عبادتونو کې یې نه خپلوي، په دې میاشت کې مسلمان خپل نفس له شهواتو او خوښو شیانو څخه بندوي، له همدې امله روژې ته نیم صبر ویل شوی او د صبر جزا جنت دی، الله پاک فرمایي: اِنَّمَا يُؤْتِي الضَّيُّوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ. [الزمر 10]

ژباړه: او یقینا چې صبر کوونکو ته به حساب په پوره پوره بدله ورکول کیږي.

♣- رمضان د دعاگانو د قبلېدو میاشت ده، الله پاک د روژې له یادونې سمدستي وروسته داسې فرمایي: وَاِذَا سَأَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ ۚ اُجِیْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ . [البقرة: 186]

(۱) صحیح مسلم، کتاب الصیام، باب فضل شهر رمضان، حدیث رقم (2493).

ژباړه : او چې بندگان مې زما په اړه تا کله وپوښتي نو (ورته ووايه چې) زه بالکل نژدې يم، د غوښتونکو سوال قبلوم کله چې ما وربولي.

او رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: (د درې کسانو دعا نه رد کيږي: روژه نيونکي چې ترڅو روژه ماتوي، د عادل امام دعا، او د مظلوم ښير)⁽¹⁾

❁- رمضان د سخاوتونو او ښېگڼو مياشت ده، له همدې امله په روايتونو کې راځي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به په رمضان کې ترهغه باد هم ډېر سخي و چې هر چاته گټه رسوي.⁽²⁾

❁- رمضان د ليلة القدر مياشت ده، هغه چې د هغې يوې شپې عبادت الله پاک د زرو مياشتو له عبادت نه زيات گڼلی، او څوک چې ددې شپې له خير څخه بې برخې شي، هغه له ټولو خيرونو څخه بې برخې دی، په يو حديث کې راځي چې يو ځل د رمضان له راتلو سره سم رسول الله صلى الله عليه وسلم صحابه کرامو ته وويل: د رمضان مياشت پر تاسو را ورسېدله، دا ډېره مبارکه مياشت ده، الله تعالى ددې مياشتې روژې پر تاسو فرض کړي دي، په دې مياشت کې د جنت دروازې

(¹) مسند أحمد، مسند المكثرين من الصحابة، مسند أبي هريرة، حديث رقم (8079).

(²) صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب: أجود ما كان النبي صلى الله عليه وسلم يكون في رمضان، حديث رقم (1902).

له دې تشبيه څخه د رسول الله صلى الله عليه وسلم ډېر زيات سخاوت مراد دی.

پرانستل کيږي او د دوزخ دروازي تړل کيږي، او شيطانان په ځنځيرونو تړل کيږي، او په دې کې يوه داسې شپه ده چې له زرو مياشتو نه غوره ده، څوک چې د هغې ورځې له خير څخه بې برخې شي، هغه له هر خير نه بې برخې شو.⁽¹⁾

❁- حضرت ابوهريره رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: روژه (د مسلمان له پاره له گناهونو او دوزخ څخه) ډال دی، نو نه دي پکې ناوړه خبرې کوي او نه دي چاسره جنجال کوي او که څوک ورسره جنگ کوي او يا ورته سپکې سپوري ووايي؛ نو دی دې ورته ووايي چې ما روژه نيولې ده، دا يې دوه ځله وويل او بيا يې وفرمايل: په هغه ذات مې دې قسم وي چې زما روح يې په ولکه کې دی! د روژه نيونکي د خولې بوی د الله په نيز له مشکو نه ډېر خوږ دی، بيا يې وفرمايل: الله تعالى فرمايي: زما بنده چې خوراک، څښاک او شهوت زما د امر له امله پرېږدي نو زه پخپله جزا ورکوم؛ ځکه چې روژه زما ده او زه به د هرې نېکۍ په بدل کې لس نېکۍ ورکوم.⁽²⁾

❁- حضرت سهل بن سعد رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: "د جنت يوه دروازه ده چې "ريان" ورته ويل کيږي، له هغې دروازې څخه به يوازې روژه نيونکي مسلمانان جنت ته

(¹) مسند احمد، مسند المکثرين من الصحابة، مسند أبي هريرة، حديث رقم (7179).

(²) صحيح البخاري، کتاب الصوم، باب فضل الصوم، حديث رقم (1894).

داخليږي او اعلان به کيږي چې: روژه نيونکي چيرې دي!! نو هغوی به را ولاړ شي او چې ننوځي هغه دروازه به د نورو خلکو پر مخ وتړل شي⁽¹⁾

♣- رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: روژه او قرآن د الله په دربار کې بنده لپاره د بخښنې سپارښتنه کوي، روژه به وايي: اي ربه! داسې ما د ورځې له خوا له خوراک، څښاک او جماع څخه منع کړی و؛ نو دده په حق کې زما شفاعت قبول کړه، او قرآن به وايي: اي ربه! دا بنده ما د شپې له خوب څخه منع کړی و؛ نو دده په حق کې زما شفاعت قبول کړه، الله پاک به د دواړو شفاعت قبول کړي.⁽²⁾

♣- دروژې لومړنۍ لس ورځې د رحمت، منځنۍ لس يې د بخښنې او وروستۍ لس يې له اور څخه د خلاصون ورځې دي.⁽³⁾

♣- روژه د الله تعالی او بنده ترمنځ يو راز دی، هغه چې بل چاته نه ښکاري، معنا دا چې په روژه کې که څوک وغواړي کولای شي له خلکو پټه روژه وځوري؛ خو د الله پاک له وېرې يې نه ځوري؛ ځکه مومن باور لري چې الله مې په هر ځای کې ويني، له همدې امله دا عبادت د الله او بنده ترمنځ راز دی او نور عبادتونه داسې نه دي.⁽⁴⁾

(1) صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب: الريان للصائمين، حديث رقم (1896).

(2) (رواه البيهقي في شعب الايمان، كذا في مشكوة المصابيح 2/ 340 ط: مكتبة البشري

(3) (مشكوة 174)

(4) تفسير القرطبي 2/ 183-184، طبعة دار الكتب العلمية (1426هـ - 2005م).

❁- ابوهريره رضي الله عنه روايت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: مسلمان ته د هر نېک عمل په بدل کې له لسو څخه تر اووه سوه پورې نېکۍ ورکول کېږي؛ خو الله پاک وايي چې روژه زما ده او زه به پخپله د دې بدله ورکوم؛ ځکه چې بنده زما د امر له امله خپل شهوات ترپنبو لاندې کوي او خوراک او څښاک نه کوي، روژه نيونکي ته دوه خوشحالي دي: يوه د روژه ماتي پر وخت او بله هغه وخت چې له خپل رب سره مخامخ شي، او د روژه نيونکي د خولې بوی د الله په نېز له مشکو هم خوږ دی...⁽¹⁾

په ښکاره روژه خوړل

په دې خبره د ټولو علماوو اتفاق دی چې که څوک روژه نه نيسي او له فرضيت څخه يې هم انکار کوي، هغه له اسلامه وتلی دی، او که څوک له کوم عذر پرته د رمضان روژه وځوري خو له فرضيت څخه يې انکار نه کوي، هغه مسلمان دی؛ خو سخت گناهگار دی

او که څوک له کوم عذر پرته په ښکاره روژه ځوري او د ديني شعائرو سپکاوی کوي، هغه فاسق دی، مسلمان خليفه بايد داسې سپړی و وژني ترڅو نور خلک په ښکاره روژو خوړلو جرئت ونه کړي.⁽²⁾

(¹) صحيح مسلم، کتاب الصيام، باب فضل الصيام، حديث رقم (2705).

(²) الفتاوى الشامى ۱۵۱ / ۲

د رمضان روژه پرچا فرض ده؟

د رمضان روژه په لاندې يادو خلکو باندې فرض ده:

۱- مسلمان .

۲- عاقل .

۳- بالغ .

۴- مقيم .

۴- چې د روژې نيولو ځواک ولري .

۵- چې له موانعو څخه خالي وي (لکه حيض او نفاس) .

د میاشتي په لیدلو سره روژه نیول

د شعبان په نهه وېشتمه ورځ باید خلک د رمضان د میاشتي لټه وکړي؛ نو که ولیدل شوه سبا دې روژه ونیسي او که ونه لیدل شوه بیا دې د شعبان دېرش ورځې پوره کړي^(۱)

حضرت ابوهریره رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: د میاشتي په لیدلو سره روژه پیل کوئ او په لیدلو سره یې پای ته رسوئ او که د رمضان میاشت پټه شي، بیا د شعبان (برات) میاشتي دېرش ورځې پوره کوئ. (۲)

د شک د ورځې روژه

د شعبان په دېرشمه که چا په دې نیت روژه ونیوله چې که سبا رمضان و، د رمضان به یې شمار کړي او که رمضان نه و، نفلي به شي، دا روژه مکروه ده. (۳)

(۱) تبیین الحقائق ۲/ ۱۵۵-۱۵۶، کتاب الصوم.

(۲) صحیح البخاري ۱/ ۲۵۶

(۳) مراقی الفلاح، ص: ۳۷۷

۱- نیت کول

د هر نېک کار د قبلېدو له پاره نیت کول اړین دی، له همدې امله د احادیثو ډېری کتابونه د نیت په حدیث پیل شوي دي، او دا چې روژه هم یو عبادت دی؛ نو دې ته هم نیت ضرور دی، که یو څوک ټوله ورځ خوراک او څښاک ونه کړي خو چې نیت یې نه وي کړی روژه یې نه سهي کيږي، البته نیت په دوه ډوله دی: یو دا چې په خوله ووايي او بل دا چې په زړه کې نیت وکړي؛ نو په خوله نیت کول اړین نه دی بلکې که څوک له شپې څخه په زړه کې نیت وکړي چې سبا به روژه نیسم، یا پېشمېني ته را ولاړ شي، دا هم نیت دی؛ خو که په ژبه نیت وکړي ډېره غوره ده.

بله دا چې که په رمضان کې څوک د قضایي روژې نیت وکړي او ووايي چې سبا به قضایي یا نفلي روژه نیسم او بیا به د همدې ورځې قضایي بل وخت را وگرځوم، نو سره له دې نیت یې دا ورځ قضایي نه؛ بلکې فرضي روژه ګرځي ځکه چې دا میاشت خدای پاک یوازې د فرضي روژو لپاره ټاکلې ده.

او که چا د شپې له خوا د روژې نیت نه و کړی، نه پېشلمې ته را ولاړ شوی و، او سهار فکر ورغی چې دا خونا روا کار دی چې روژه خورم؛

نو کولای شي چې له غرمې نه تر یو ساعت وړاندې پورې نیت وکړي؛
خو په دې شرط چې تر دې وخته پورې به یې داسې کار نه وي کړی چې
روژه پرې ماتېږي.^(۱)

دغه راز د روژې هرې ورځې ته باید جلا نیت وشي.^(۲)

۲- له خوراک، څښاک او جماع څخه ځان ژغورل

الله پاک فرمایي: **لَمْ أَتُوا الصَّيَّامَ إِلَى اللَّيْلِ**. [البقرة: ۱۸۷]

ژباړه: بیا مو ان تر شپې (مانېام) پورې روژه پوره کړئ.

او د رسول الله صلی الله علیه وسلم دا وینا چې له خپل رب جل جلاله
څخه یې روایت کوي: ".....زما بنده زما (د امر) له امله خوراک، څښاک
او شهوت پرېږدي".^(۳)

(^۱) البحر الرائق ۲/ ۴۵۲، کتاب الصوم، ط: رشیدیہ

(^۲) تبیین الحقائق ۲/ ۱۴۸

(^۳) صحیح البخاری، کتاب الصوم، باب فضل الصوم، حدیث رقم (۱۸۹۴).

۱- د شپې له خوا خوراک، خښاک او جماع

د الله پاک ددې فرمان له امله: أَجَلَ لَكُمْ لَيْلَةُ الصَّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ..... وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ. [البقرة: ۱۸۷]

ژباړه: د روژې په شپه له خپلو نسحو سره نژدېوالی (کوروالی) درته حلال شوی..... او خورئ څښئ ترهغو چې د سبا سپینه کرښه له توري کرښې درته راڅرګنده شي.

۲- د سهار تر اول وخته د پېشمې وروسته کول

تېرايت ، او د سهل بن سعد رضي الله عنه دا وينا چې وايي: ما به په کور کې پېشلمی کاوه او بيا به په تلوار نبوي جومات ته تللم چې له رسول الله صلى الله عليه وسلم سره لمونځ وکړم.^(۱)

له دې حديث څخه دا هم معلومه شوه چې صحابه کرامو به په پېشمې کې تاخير کاوه او په روژه کې به يې د سهار لمونځ وختي کاوه.

(^۱) صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب تأخير السحور، حديث رقم (1920).

۳- که د ورځې معلومه شي چې رمضان دی، د ورځې نیت کولای شي

حضرت سلمه بن الاکوع رضي الله عنه روايت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د عاشورا په ورځ يو سړی ولېږه چې په خلکو کې اعلان وکړي چې که چا خوراک کړی وي هغه دې روژه پوره کړي او که چا خوراک نه وي کړی هغه دې په خپل حال پاتې شي او خوراک دې نه کوي" ⁽¹⁾

په ابتدا کې پر مسلمانانو د عاشورا د ورځې روژه فرض وه؛ له دې حديث څخه دا معلومه شوه چې که چا د شپې له خوا د روژې نیت نه وي کړی او د ورځې څرگنده شي چې دا ورځ د رمضان لومړۍ ده؛ نو له ورځې څخه يې نیت کولای شي.

خو دا په دې صورت کې چې تر هغه وخته يې خوراک، يا څښاک، يا جماع نه وي کړي او که يې کړي و، بيا هم پرې لازمه ده چې په همدې ورځ تر ماښامه داسې کار ونه کړي چې روژه پرې ماتېږي او بيا به له رمضان وروسته د همدې ورځې قضايې راگرځوي. ⁽²⁾

(¹) صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب: إذا نوى بالنهار صوما، حديث رقم (1924).

(²) مسائل رفعت قاسمي، دوهم ټوک، مسائل روزہ.

۴- هغه چې پر خان کابو لري، له مېرمنې سره لويې کولای شي

حضرت عائشه رضي الله عنها وايي: "رسول الله صلى الله عليه وسلم به په روژه کې له خپلو مېرمنو سره مباشرت (له جماع پرته ساتيری) کاوه او هغه تر هر چا په خپل شهوت کابو درلودی".^(۱)

۵- په سفر کې د روژې خوړل

حضرت عائشه رضي الله عنها وايي: حضرت حمزه بن عمرو اسلمي رضي الله عنه به ډېرې روژې نيولې، يوه ورځ يې پيغمبر صلى الله عليه وسلم نه پوښته وکړه وېل يارسول الله! په سفر کې روژه ونيسم که نه؟ رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وويل: "که خوښه دې وي ويې نيسه او که نه، ويې خوره".^(۲)

۶- پوره اودس کول خو په مضمضه او استنشاق کې احتياط کول

عاصم بن لقيط بن صبره رحمه الله د خپل پلار له خولې په يو حديث کې وايي چې ما يوه ورځ له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه پوښتنه وکړه: يارسول الله! د اوداسه په اړه که معلومات راکړې!! راته يې

(^۱) صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب المباشرة للصائم، حديث رقم (1927).

(^۲) صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب الصوم في السفر، حديث رقم (1943).

و فرمايل: پوره اودس كوه، گوتې خلال كوه او له روژې پرته په نورو وختونو كې په مضمضه او استنشاق (خولې او پوزې مينځلو) كې ښه كوشش كوه⁽¹⁾

د روژې ماتوونكي

هغه شيان چې كفاره او قضا دواړه لازمي

۱- خوراك او خښاك

د قرآن كريم دا ايت چې وړاندې هم تېر شو: **ثُمَّ آتُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ.**

او هغه حديث چې يوازې له هېرونكي څخه د خوراك او خښاك وېال پورته شوى و.

(¹) سنن أبي داود، كتاب الطهارة، باب: في الاستنثار، حديث رقم (142).

که چا له سپېدو وروسته له مېرمنې سره د روژې په حال کې کوروالی وکړ، نو که انزال یې شوی وي او که نه وي شوی، روژه یې ماته شوه، قضا به هم راگرځوي او كفاره به هم ورکوي.^(۱)

هغه شيان چې روژه پرې ماتېږي او يوازې قضا يې لازميږي

۱- قصدا په ډکه خوله قی کول :

ابوهريره رضي الله عنه روايت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل : " چاته چې قی ورپېښ شي او کابو پرې را نه ولي پر هغه قضا نشته او که څوک قصدا او په لوی لاس قی وکړي هغه دې قضا راوړي "^(۲)

او که چاته په ډکه خوله قی پېښ شو او د يوه نخود د دانې په اندازه قی يې بېرته تېر کړ، روژه يې ماتېږي.^(۳)

(۱) الفتاوي الهنديه ۲۰۵/۱

(۲) جامع الترمذي، أبواب الصوم، باب: في من استقاء عمدا، حديث رقم (720).

(۳) ردالمحتار علي الدرالمختار ۳/ ۴۵۰ كتاب الصوم، مطلب في الكفارة.

۲- حیض او نفاس :

په دې کې فرق نشته چې که د حیض یا نفاس وینه د ورځې په سر کې راشي او که په پای کې، اگر که له مابنام نه یو څو شیبې وړاندې هم راشي روژه یې ماتېږي.

حضرت ابوسعید خدری رضي الله عنه وایي: رسول الله صلی الله علیه وسلم د لوی اختر یا کوچني اختر په ورځ عیدگاه ته روان و پر لاره یې څو مېرمنې ولیدلې نو ورته ویې ویل: ایا داسې نه ده چې مېرمن کله حیضه شي؛ نه لمونځ کوي او نه روژه نیسي؟ هغوی وویل: هو همداسې ده، رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل: همدا یې د دین نقصان دی.^(۱)

۳- په زوره پر چا روژه ماتول

که څوک په زور روژې ماتولو ته اړیستل شو، روژه یې ماتېږي خو کفار پرې نشته یوازې قضا به یې راگرځوي، دغه راز په ډنډه کې د

(^۱) صحیح البخاري، کتاب الحيض، باب ترك الحائض الصوم، حدیث رقم (304).

لمېېدو پر مهال که د چا ستوني ته اوبه تيري شي روژه پرې ماتېږي اګر که بل څوک يې په زوره غوپه کړي.^(۱)

۴- په لوی لاس (په قصد سره) دود تېرول

که څوک په قصد سره حلق ته دود ننباسي، روژه يې ماتېږي.^(۲)

۵- سګريټ يا چلم څکول

په سګريټ يا چلم څکولو سره هم روژه ماتېږي.^(۳)

۶- د پېشمې په وخت کې تېرول

که چا په دې شک پېشمې يوه يا دوه دقيقې وروسته کړ چې ښايي لا به سهار شوی نه وي او وروسته څرګنده شوه چې سهار را ختلی و، هغه دې دا روژه پوره کړي او په بدل کې دې له رمضان وروسته يوه بله روژه ونيسي او كفاره پرې نشته.^(۴)

(^۱) الفتاوى العالمکیرية ۱/ ۲۲۲، کتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد و ما لا يفسد، ط: دارالکتب العلمیة، بیروت.

(^۲) ردالمحتار علي الدرالمختار، ۳/ ۴۲۱، وايضا في جواهر الفقه ل محمد شفيع رحمه الله ۳/ ۵۱۸.

(^۳) الفتاوى العالمکیرية ۱/ ۲۰۲ ماخذه: فتاوى محمودیه ۱۰/ ۱۳۸

^۴: مراقي الفلاح، ص: ۳۶۹ ط: قديمي کتب خانه

که یو چا په دې فکر روژه ماته کړه چې بسایي لمر لوېدلی وي؛ خو وروسته څرگنده شوه چې لمر نه دی لوېدلی، روژه یې ماته شوه، قضا به یې راگرځوي، کفار په پرې نشته. ^(۱)

دغه راز په لاندې یادو کارونو سره هم روژه ماتېږي:

۸- د غرغړې پر وخت حلق ته اوبه تېرېدل.

۹- مېرمنې سره د لوبو یا بڼکولولو پر وخت انزال کېدل.

۱۰- یو داسې شی ستوني ته تېرېدل چې په عادي ډول نه خوړل کېږي، لکه د لرګي ډکۍ، د وسپنې ټوټه او داسې نور.

۱۱- په هیږه یو شی خوړل او بیا په دې فکر قصدا خوراک کول چې کیدای شي روژه یې ماته شوې وي، په دې سره هم روژه ماتېږي او قضا به یې راگرځوي. ^(۲)

۱۲- په وینټولین یا د سالنډۍ سپرې کارولو سره هم روژه ماتېږي، (وینټولین یو ډول درمل دي چې د سابندۍ ناروغان یې د خولې له لارې د یو ډول فشاري سپرې په مټ کاروي، نو که کوم ناروغ له دې درملو

^۱: جواهر الفقه للشيخ محمد شفيع رحمه الله ۵۱۸/۳

^۲: جواهر الفقه للشيخ محمد شفيع رحمه الله ۵۱۸/۳

پرته روژه نه شوه نېولای هغه دې روژه وځوري او بيا دې قضا را وگرځوي.^(۱)

هغه شيان چې روژه پرې نه ماتېږي او نه هم مکروه کېږي

۱- غسل کول

د ګرمۍ له امله روژه کې په خوله يا پوزه يڅې اوبه ګرځول، لمبېدل او يا پر سر يا بدن لوند ټوکر اچولو سره روژه نه ماتېږي او نه هم مکروه کېږي.^(۲)

۲- مسواک کارول

د مسواک په کارولو روژه نه ماتېږي.

۳- سرغوپړول

که په روژه کې څوک سر غوپړ کړي روژه يې نه ماتېږي.^(۳)

^۱: الدرالمختار ۲/ ۳۹۵ ط: سعيد

^۲: الفتاوى المالکيية ۱/ ۲۲۰

^۳: الدرالمختار: ۳/ ۴۲۱ کتاب الصوم، مطلب يکره السهر اذا خاف فوت الصبح، ط: دارالمعرفة، بيروت.

که څوک په خوب کې احتلام شي روژه يې نه ماتېږي.¹

۵- خوشبويي کارول

د عطرو په کارولو سره روژه نه ماتېږي.²

۶- د اړتيا پر وخت د خوړو خوند کتل

ابن عباس رضي الله عنهما وايي: که څوک سرکه يا بل کتغ وڅکي؛ نو که ستوني ته يې رسېدلی نه وي، پروا نه کوي.³

خو دا په هغه صورت کې چې ډېره اړتيا وي، لکه د يوې مېرمنې خاوند په طبيعت کې تريخ دی، هغې ته روا دي چې د کتغ خوند يوازې په ژبه وگوري. او همدا حکم نانباي (ډوډۍ پخوونکي) ته هم دی.

¹: ايضا.

²: الفتاوى القاضيه خان ۱/ ۲۰۸

³: مصنف ابن أبي شيبة، كتاب الصيام، في الصائم يتطعم بالشئ، حديث رقم (9369).

دغه راز مېرمن کولای شي خپل بچي ته په خپله خوله کې خواړه وژويي داسې چې ستوني ته يې خوند تېر نه شي؛ خو دا په داسې وخت کې چې هلته بل داسې څوک نه وي چې روژه يې نه وي نيولې.^(۱)

۷- د سترگو درمل کارول

په سترگو کې درمل اچولو سره روژه نه ماتېږي اگر که په حلق کې يې خوند محسوس شي. دغه راز په سترگو تورولو هم روژه نه ماتېږي.^(۲)

۸- د مار يا لړم چيچل

د مار يا لړم په چيچلو روژه نه ماتېږي.^(۳)

۹- په هېره سره خوراک يا څښاک کول

حضرت ابوهريره رضي الله عنه د رسول الله صلى الله عليه له مبارکې خولې په يوه وينا کې وايي: که څوک په هېره سره خوراک يا څښاک

^۱: البحرالرائق ۲/ ۴۸۹، کتاب الصوم، باب ما يفسد و مالا يفسد، ط: رشديه

^۲: الفتاوى العالمکيريہ ۱/ ۲۲۴، کتاب الصوم، باب ما يفسد و ما لا يفسد.

^۳: ردالمحتار علي الدرالمختار ۳/ ۴۲۱، کتاب الصوم، ط: دارالمعرفة، بيروت

وکړي؛ نو روژه دې پوره کړي؛ ځکه چې په هېره خوراک یا څښاک د الله پاک له لوري (مېلمستیا) وي" ^(۱)

دا حکم فرضي او نفلي دواړو روژو ته شامل دی.

دغه راز په څو نورو شیانو هم روژه نه ماتېږي:

۱۰- بې اختیاره ستوني ته دود، ګرد یا چينجی ننوتل.

۱۱- بې اختیاره قی کول.

۱۲- پېچکاري لګول. ^(۲)

۱۳- غاښونه وینې کېدل خو په دې شرط چې وینه ستوني ته ولاړه نه شي. ^(۳)

^۱: صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب الصائم إذا أكل أو شرب ناسيا، حديث رقم (1933).

^۲: رد المختار ۳۹۵/۲-۳۹۶، باب ما يفسد الصوم و مالا يفسد، ط: سعيد، وكذا في فتاوى العالمكيريه:

۱/۲۰۳، الباب الرابع فيما يفسد و فيما لا يفسد، ط: رشديه.

^۳: جواهر الفقه ۵۱۹/۳

هغه شیان چې روژه پرې مکروه کیږي

۱- په روژه کې له مېرمنې سره لوبې کولو، او مچو کولو سره روژه نه ماتېږي؛ خو په روژه کې داسې کول مکروه دي، او که په دغه وخت کې انزال شي، روژه یې ماتېږي.^(۱)

۲- له عذر پرته د خوړو خوند ځکل.

۳- په خوله کې ناري راټولول او بیایې تېرول.

۴- له ډېرې اړتیا پرته په غاښ کې دوا کېښودل.

۵- د روژې په شپه تر سهاره په جنابت کې پاتې کېدل خلاف اولی دي، ښه دا ده چې په شپه کې غسل وکړل شي.

۶- رڼګ وهل (حجامت) په رڼګ وهلو سره د رڼګ وهونکي روژه مکروه کیږي.

۷- د غاښونو دوا کارول؛ خو که دوا حلق ته تېره شي بیا روژه فاسد یږي.

۸- په غاښونو کې د خوراک ذرې (میده برخې) پرېښودل.^(۲)

^۱: البحر الرائق ۲/ ۴۷۶، کتاب الصوم، باب ما یفسد الصوم و ما لا یفسد، ط: رشیدیة

^۲: مسائل رفعت قاسمي، دوهم ټوک، مسائل روزه.

۹- دغه راز په روژه کې درواغ ويل، په درواغو شاهدي ويل، غيبت كول، چغلخوري، ټگي كول، جگړې كول، په دراغو قسمونه خوړل، فاحش حركات كول، سپكې خبرې كول، ظلم كول، نامحرمه مېرمنو سره خبرې كول او ورته كتل، سينما ته تلل، دا هغه څه دي چې روژه ورسره مكروه كيږي، بنسايي روژه نيونكي په روژه کې په ځانگړي ډول له دې كارونو څخه هم ځانونه وساتي.

هغه عذرونه چې له امله يې روژه ماتول روا دي

۱- د ناروغۍ د زياتېدا وېره

که يو څوک له روژې نيولو وروسته د ورځې په لړ کې ناروغ شو؛ نو که د روژې له امله يې ناروغي زياتېده يا اوږدېدلې، کولای شي روژه ماته کړي او بيا به يې قضا را گرځوي کفارې پرې نشته، او که په پېچکاري يې درملنه کېدلې، بيا دې روژه نه ماتوي.^(۱)

^۱: احسن الفتاوى ۴/ ۴۳۲ د فتاوى عالمگيري په حواله.

۲- د مور يا ماشوم ژوند ته گواښ

حاملې مېرمنې ته که داسې څه ورپېښ شول چې د هغې يا يې د ماشوم ژوند ته گواښ و، هغې ته روژه ماتول غوره دي.^(۱)

۳- مرگوني تنده رامنځته کېدل

د خوړو پخولو يا بل کوم اړين کار کولو له امله څوک دومره تېرى شو چې مرگ ته نږدې شو، هغه دې روژه ماته کړي.^(۲)

د رمضان اړوند بېلابېلې مسئلې

۱- د روژې کفار

که څوک په لوی لاس، له کوم عذر، سفر، اويا ناروغۍ پرته روژه ماته کړي هغه به کفار وړکوي او هم به د همدې ورځې قضايي راگرځوي، کفار دا ده چې يا به دوه مياشتې پرلپسې روژې نيسي، که د کمزورتيا يا ناروغۍ له امله روژې نشي نيولای بيا دې شپېتو غريبانو ته دوه وخته په مړه خپته خواړه ورکړي - کولای شي په دوه ورځو کې يې دوه ځله ورکړي او يا يوه غريب ته شپېته ورځې هره ورځ دوه وخته

^۱: مسائل رفعت قاسمي، دوهم ټوک، مسائل روزه

^۲: مسائل رفعت قاسمي، دوهم ټوک، مسائل روزه

خواره ورکړي، یا دا چې شپېتو مسکینانو ته یو وخت ډوډۍ او د دوهم وخت په بدل کې هر یوه ته د سرسایې په ارزښت نغدې روپۍ ورکړي- په دې ټولو صورتونو کې کفار ه ادا کیږي.^(۱)

شپېتو مسکینانو ته خواره ورکول د هغه چا لپاره دي چې دوه میاشتي مسلسل روژې نشي نیولای او که څوک وس لري چې دوه میاشتي پرلپسې روژې ونیسي، هغه ته روا نه دي چې مسکینانو ته خواره ورکړي.

او که څوک د شپېتو مسکینانو خواره یا یې (د سرسایې برابر) قیمت په یوځای دوو مسکینانو ته ورکړي، کفار ه یې نه سهي کیږي؛ بلکې اته پنځوس نورو ته به یې هم ورکوي؛ البته هر یوه ته د یوې سرسایې برابر.^(۲)

د کفارې په روژو کې شپېته ورځې پوره کول ضرور نه دي؛ بلکې د سپوږمیزو میاشتو دوه میاشتي روژې به نیسي هغه که هره میاشت هر څو ورځې راغله؛ خو دا په هغه صورت کې چې که څوک د سپوږمیزې میاشتي له لومړۍ نېټې څخه روژې پیل کړي، او که څوک د سپوږمیزو

^۱: حدیث ابی هريرة في صحيح البخاري ۱/۲۵۹، ۲۶۰، کتاب الصوم، ط: قديمي. ردالمختار علی الدرالمختار: ۴۱۱/۲، ۴۱۲

^۲: الفتاوى العالمکریة، کتاب الطلاق، الباب العاشر في الکفارة: ۱/۵۱۳، ط: رشیدیة

مياشتو له منځ څخه د كفارې روژې پيل كړي هغه به شپېته ورځې پوره كوي.¹

۲- د روژې قضاء

كه د يو عذر له امله روژه قضا شي؛ نو د عذر له منځه تللو سمدستي وروسته يې قضا راوړل غوره دي البته له رمضان وروسته، په قضا يې روژو كې اختيار دى، كه ټولې يوځاى نيسي او كه په جلا جلا ورځو كې يې نيسي.

۳- پېشمې

له نيمې شپې وروسته د صبح صادق له را ختلو تر وړاندې پورې د پېشمې وخت دى، په دغه وخت كې څه ناڅه خوراك كول سنت دى او غوره دا ده چې پېشمې د شپې په ترټولو وروستۍ برخه كې وشي خو دومره ناوخته نه، چې پېشمې په شك كې شي.

كه مؤذن له صبح صادق را ختلو وړاندې اذان وكړي، پېشمې نه بنديږي ترڅو چې صبح صادق نه وي را ختلى.

¹: مسائل رفعت قاسمي، دوهم ټوك، مسائل روزه.

اذان باید له صبح صادق را ختلو وروسته وشي، او خلک باید په دې پوه شي چې د اذان په وخت کې هم خوراک کول ممنوع دی.

د پېشمېني له پای ته رسولو وروسته په زړه کې نیت کول بسنه کوي او که په ژبه دا توري ووايي، غوره ده: بِصَوْمِ غَدٍ نَوَيْتُ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ.

ژباړه: د رمضان سېانی ورځې روژې نیت کوم.

۴- روژه ماتې

کله چې د لمر په پرېوتو باور راشي، بیا روژه ماتې وروسته کول مکروه دی؛ خو که کله هوا ګردجنه وه او د لمر په پرېوتو کې شک و، بیا روژه ماتې دوه-څلور دقیقې وروسته کول غوره دی، او عموماً په روژه ماتې کې درې دقیقې احتیاط غوره دی.^(۱)

۵- تراویح

په رمضان کې د ماخوستن له فرض او سنتو وروسته شل رکعت له مونځ سنت مؤکد دی.

په تراوو کې د ټول قرآن کریم ختم کول سنت دی.

^۱: جواهر الفقه، للشيخ المفتي محمد شفيع رحمه الله ۵۲۲/۳

په هغه سیمو کې د روژې حکم چې شپه یا ورځ یې ډېره اوږده وي

په کومو سیمو کې چې ورځ دومره اوږده وي چې روژه نیول پکې د انسان له وس څخه بهر وي، (لکه په ناروې هېواد کې کله تر دوه وېشت ساعته هم اوږده ورځ وي)، د داسې سیمو د روژې حکم دا دی چې څنګه د لمانځه وختونه له نږدې هغو سیمو سره برابر وي چې شپه او ورځ پکې د معمول مطابق وي، همدغه راز دې روژه هم د هغوی له مهالوېش سره سم نیسي او ماتوي دې.^(۱)

او که ورځ اتلس ساعته وه، بیا دې پوره ورځ روژه نیسي.^(۲)

یو دېرشمه روژه

د یو شمېر هېوادونو تر منځ د وختونو او مطالعو توپیر وي؛ نو ځینې وخت یو سړي په یوه هېواد کې دېرش روژې پوره کړي وي خو چې بل هېواد ته ورشي هلته هغه ورځ دېرشمه وي؛ نو دا چې رمضان تر دېرشو

(^۱) فتاوی شامي: ۳۳/۱، کتاب الصلوة مطلب في طلوع الشمس من مغربها، وايضا ۳۶۵/۱، مطلب في فاقد وقت العشاء کامل بلغار، کتاب الصلوة.
(^۲) مجموعة الفتاوى ۱/۶۹۶، ط: سعيد

ورځونه زياتيري، بنايي دا سړی د نوور خلکو د روژو د احترام له امله
په هغه ورځ د روژې عادت وکړي.^(۱)

جراحي عمليات

له دماغ يا خيتي پرته د انسان د بدن د نورو غړو په عمليات کولو
سره روژه نه ماتيري.^(۲)

دغه راز د هغه اندامونو په اړېشن سره هم روژه نه ماتيري چې
معدې يا دماغ ته قدرتي سوري (منفذونه) ونه لري.^(۳)

او که د دماغ يا معدې عمليات يې په داسې ډول وکړل چې يواځې
څه يې ورڅخه ووبستل او څه يې ور داخل نه کړل، بيا هم روژه نه
ماتيري.^(۴)

او که د عمليات په وخت کې په دماغو يا معده کې دننه درمل
وکاروي او يا مصنوعي غړی ولگوي، روژه پرې ماتيري.^(۵)

(^۱) جديد فقهي مسائل: ۱۰۰

(^۲) رد المحتار ۲/۳۹۵، ط: سعيد

(^۳) شامي ۲/۴۰۲، ط: سعيد

(^۴) رد المحتار ۲/۴۱۴، ط: سعيد

(^۵) شامي، ۲/۴۰۲، ط: سعيد

دغه راز که د معدې د عمليات پر وخت د معدې کومه برخه بهر را
 ووېستل شي او بېرته په خپل ځای ولگول شي، روژه پرې فاسديږي.^(۱)
 که څوک په نس کې په مرمۍ ولگيږي او مرمۍ هلته پاتې شي، روژه يې
 ماتېږي او يوازې قضا به يې راگرځوي.^(۲)

له بدن څخه وينه وېستل

په روژه کې د پېچکاری له لارې له بدن نه په وينه وېستلو روژه نه
 ماتېږي، البته دومره وينه وېستل مکروه دي چې د روژه نيونکي بدن
 ورسره کمزوری شي چې بيا د روژې پوره کولو وس نه لري.^(۳)

دغه راز که په روژه کې څوک ناروغ شو او وينې ته يې اړتيا شوه،
 هغه کولای شي خپل بدن ته د چا وينه تېره کړي، روژه يې نه فاسديږي.
 (۴)

^۱: الفتاوى العالمکیرية ۱/ ۲۰۴، ط: رشيدية

^(۲) الدرالمختار ۳/ ۴۲۳ ط: دارالمعرفة

^۳: احسن الفتاوى ۴/ ۴۳۵

^۴: البحرالرائق ۲/ ۴۷۶، ط: سعيد

په روژه کې غاښ وېستل

د ډېرې اړتیا له امله په روژه کې غاښ وېستل روا دی او که ډېره اړتیا نه وي بیا مکروه دی، او که د غاښ وېستلو پر وخت دوا یا وینه خپته ته ولاړه شي؛ نو که وینه تر ناړو زیاته یا برابره وه او یا یې خوند خرگند و، روژه ورسره ماتېږي.^(۱)

په پوزه کې دوا کارول

که په پوزه کې دوا کاروي؛ نو که دوا حلق ته ورسېږي روژه پرې ماتېږي او که ونه رسېږي، نه ماتېږي.^(۲)

په روژه کې شونډې سرې کول

مېرمنې کولای شي په روژه کې شونډې سرې کړي او که دا وېره وه چې سرخي به یې خولې ته لاړه شي، بیا مکروه دي.^(۳)

^۱: احسن الفتاوى ۴/ ۴۳۶، ردالمحتار په حواله.

^۲: الفتاوى الشامى. ماخذه: فتاوى محمودیه ۱۰/ ۱۳۸

^۳: احسن الفتاوى ۴/ ۴۳۴

مېرمن د ورځې په منځ کې له حیض څخه پاکېدل

که یوه مېرمن د ورځې په منځ کې له حیض څخه پاکه شي، هغه دې په همدې ورځ د نورو روژه نیونکو په شان خوراک او څښاک نه کوي، او د همدې ورځې قضا به هم را ګرځوي.^(۱)

په غوږ کې اوبه یا تېل ننوتل

که په خطاسره په غوږ کې اوبه لارې شي، روژه نه ماتوي، او که دوا یا تېل په غوږ کې واچوي روژه ماتېږي.^(۲)

نابالغ چې روژه ماته کړي قضا پرې نشته

نابالغ هلک یا نجلی که پخپله روژه ماته کړي یا یې پلار د رحم له امله پرې ماته کړي، قضا یې نشته.^(۳)

^۱: حاشية الطحطاوي على مراقي الفلاح، ص: ۶۷۸

^۲: احسن الفتاوى، ۴/ ۴۳۱ د ردالمحتار په حواله .

^۳: احسن الفتاوى ۴/ ۴۴۰ د ردالمحتار په حواله.

۱- په روژه ماتي کې تلوار کول

حضرت سهل بن سعد رضي الله عنه روايت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: "خلک (مسلمانان) به تر هغو په خير کې وي چې په روژه ماتي کې تلوار کوي"¹

ابوعطيه رحمه الله وايي: يوه ورځ زه او مسروق رحمه الله حضرت عائشې رضي الله عنها ته ورغلو ورته ومو ويل: اې د مسلمانانو مورې! د رسول الله صلى الله عليه وسلم دوه صحابه دي، يو يې په روژه ماتي او لمانځه کې تلوار کوي او بل په روژه ماتي او لمانځه کې وروسته والی کوي؛ نو موږ څنگه وکړو؟ راته يې وويل: هغه کوم يو دی چې په روژه ماتي او لمانځه کې تلوار کوي؟ موږ ورته وويل: عبدالله - يعني: ابن مسعود رضي الله عنه- راته يې وويل: رسول الله صلى الله عليه به همداسې کول.²

¹: صحيح البخاري، کتاب الصوم، باب تعجيل الإفطار، حديث رقم (1957).

²: صحيح مسلم، کتاب الصوم، باب فضل السحور وتأکید استحبابه...، حديث رقم (2554).

خو دا په دې معنا نه چې دومره تلوار وشي چې د لمر په لوېدو کې شک پیدا شي؛ بلکې د لمر په لوېدو کې له يقين وروسته تلوار کول مستحب دي.

۲- په نازه کجورو روژه ماتول

حضرت انس رضي الله عنه وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم به په لندو کجورو روژه ماتوله، که به هغه نه وې بيا به يې په وچو کجورو او که به هغه هم نه وې بيا به يې د اوبو خو غړپه وکړل.^(۱)

۳- د روژه ماتې دعا ويل

د روژه ماتې پر وخت دا دعا ويل مستحب ده: اللهم اني لك صمت، وبك امنت، وعليك توكلت، وعلى رزقك افطرت.

ژباړه: خدایه! تاته مې روژه ونیوله، پر تاه مې ايمان راوړی، پرتامې توکل کړی، او ستا په (راکړي) رزق مې روژه ماته کړه.

^۱: سنن أبي داود، کتاب الصوم، باب ما يفطر عليه، حديث رقم (2356).

ابن عمر رضي الله عنهما وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم چې به روژه ماته کړه داسې دعا به يې کوله: "تنده ماته شوه، رگونه لاندې شول او اجر وټاکل شو انشاءالله".^(۱)

۵- د پېشمني پر وخت يو څه خوړل، اگر که د اوبو يو غږ هم وي.

۶- پېشمني دومره نه ناوخته کول چې روژه په شک کې شي.

۷- خپلوانو، نېستمنو او اړو خلکو سره مرستې کول، مسلمان بايد تل د نېکيو کارونه وکړي؛ خو په روژه کې بسايي له نورو مياشتو څخه په دې لاره کې ډېر زيار وباسي.

وروستې يادونه: له تېرو خبرو څخه څرگنده شوه چې روژه يوازې د خوراک او څښاک او جماع نه کولو ته نه وايي؛ بلکې په روژه کې بايد مسلمان له هر ډول ناوړه کارونو څخه روژه ونيسي او ونيسي چې روژې څومره اغيز ورباندې کړې دي، په همدې ډول هغه ټول ثوابونه او انعامونه ترلاسه کولای شي چې الله يې په بدل کې وعده کړې ده او که نه، يوازې له خوراک او څښاک څخه لاس واخلي؛ خو نورې بد اخلاقي کوي بيا له روژې څخه هيڅ ګټه نشي پورته کولای او تش لاس به ورڅخه تيرېږي. رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: داسې روژه نيونکي شته چې لوږې او تندې تيري کړي؛ خو هيڅ په لاس ور نشي، او

¹: سنن أبي داود، کتاب الصوم، باب ما يفطر عليه، حديث رقم (2357).

داسې د شپې ولاړېدونکي او عبادت کوونکي هم شته چې له بې خوبۍ پرته نور هېڅ په لاس نه ورځي، څوک چې روژه ونیسي؛ خو ناوړه کارونه پرې نږدې الله جل جلاله د هغوی د خوراک او څښاک د پرېښودلو هېڅ پروا نه لري.¹

الله دې وکړي چې ټول د روژې له سترو نعمتونو څخه برخمن شو. آمین

¹: سنن ابن ماجه، کتاب الصيام، باب ما جاء في الغيبة والرفث للصائم، حديث رقم (1690).

اعتكاف

د الله د رضا په نيت جومات كې په داسې ډول اوسېدلو ته اعتكاف وايي، چې له هغو اړتياوو پرته چې په جومات كې نه پوره كيږي (لكه اودس ماتي، واجب غسل او اودس) له جومات څخه نه وځي. او اعتكاف (سنت مؤكد على الكفاية دى) معنا دا چې كه له كلي څخه يو تن اعتكاف ته كښيني د نورو غاړه خلاصېږي او كه يو هم كښېنه نې د ټولو غاړه بنده ده او كه چا پر ځان د اعتكاف نذر منلى وي بيا پر هغه واجب دى.

د اعتكاف فضائل

د روژې له اهمو عبادتونو څخه يو هم اعتكاف دى چې د همدې مياشتې په وروستيو لسو ورځو كې ترسره كيږي او دا چاره رسول الله صلى الله عليه وسلم له هجرت نه وروسته هر كال ترسره كړې ده او د ژوند په وروستني كال يې شل ورځې اعتكاف وكړي.

د اعتكاف معنا د الله په كور كې دېره كېدل او د هغه دربار ته ننوتې ورتلل دي او خپل ټول وخت د هغه عبادت ته ځانگړى كول دي، په دنيا كې چې يو څوك د چا كورته ننوتې ورشي هغه يې هرو مرو غږ اوري؛ نو د ارحم الراحمين جل جلاله شان خو تر دې ډېر لوړ دى چې د هر

بنده ښخ واوري او توبه يې قبوله کړي، ژپا يې واوري او د له برکتونو ډکه مياشت کې ځانگړی انعام پرې وکړي، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: د قيامت په ورځ چې هېڅ سيوری نه وي، الله به اوو تنو ته دخپل عرش د سيوري لاندې ځای ورکړي... يو له هغو څخه هغه مسلمان دی چې زړه يې ترجومات پورې تړلی وي او له يوه لمانځه وروسته د بل لمانځه په تمه وي؛⁽¹⁾ نو فکر وکړئ يو چا چې يوازې د پنځو لمونځونو په وخت کې په جومات پورې زړه تړلی وي نو هغه چاته به څومره ثواب ورکوي چې ټول وخت يې جومات ته وقف کړی وي او يوازې د الله تعالی عبادت يې مشغله وي!!

د اعتکاف يوه لويه گټه دا ده چې انسان په دې څو شپو کې خپل زړه ته متوجه کيږي او د هغه د اصلاح فکر کوي، او زړه د انسان په بدن کې هغه برخه ده چې د ټولو اعضاوو اصلاح ورپورې تړلې ده، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: واورئ! د انسان په بدن کې يوه ټوټه غوښه ده، هغه چې اصلاح شي ټول بدن ورسره اصلاح کيږي او که هغه فاسده شي ټول بدن ورسره فاسد يږي، واورئ! هغه ټوټه زړه دی.⁽²⁾

⁽¹⁾ صحيح البخاري، كتاب الأذان، باب من جلس في المسجد ينتظر الصلاة...، حديث رقم (660)

⁽²⁾ صحيح مسلم، كتاب المساقات، باب أخذ الحلال وترك الشبهات، حديث رقم (4091).

او ډېر ځله زړه د ناروا مجلسونو، بې ځايه خبرو، شهواتو، بېځايه خوراكونو، ډېرو خوبونو او يو لړ هغو عواملو له امله فاسديږي چې انسان په اعتكاف كې ورڅخه لرې او خوندي وي.

د اعتكاف څو اړوند مسائل

۱- نارينه وو ته له جومات پرته په بل ځای كې اعتكاف روا نه دی،
الله جل جلاله فرمايي: وَأَنْتُمْ عَکْفُونَ^۱ فِي الْمَسْجِدِ [البقرة: ۱۸۷]

ژباړه: كله چې تاسو جوماتو كې خپله وئ.

او په مساجدو كې د اعتكاف لپاره لومړنی غوره جومات مسجد حرام دی، دوهم مسجد نبوي او دريم مسجد اقصی دی او له دې پرته نور ټول جوماتونه په ثواب كې يو ډول دي. البته جامع جومات د كلي له جومات نه ډېر ثواب لري.

۲- په كوم جومات كې چې لمونځ په جمعه كيږي او امام او مؤذن ولري هلته اعتكاف صحيح دی، د اعتكاف لپاره د جمعې لمونځ شرط نه دی.^(۱)

۳- مېرمنې په كور كې اعتكاف كولاى شي^(۱)

^۱: الدرالمختار: ۳/ ۴۹۳، باب الاعتكاف، كتاب الصوم، ط: دارالمعرفة، بيروت.

که له ټول کلي څخه یو تن هم اعتکاف ته کښېنه ناست، نو د سنت د پرېښوولو له امله د ټولو کلیوالو غاړه بنده ده.^(۲)

۴- باید جوماتونه ښه ودان وي ترڅو د اعتکاف په لړ کې معتکف ته کومه ستونزه پېښه نشي او که بیا هم کوم مسجد ونړیږي یا د باران له امله وڅڅېږي او د معتکف د اوسېدو ځای نه وي؛ نو د عذر له امله معتکف بل جومات ته تللای شي.^(۳)

۵- معتکف کولای شي د انساني ضرورت له پاره جومات څخه ووځي او پر لاره کولای شي خلکو ته سلام وکړي، له مېلمنو سره ستړي مشي وکړي، د ناروغ پوښتنه وکړي او په جنازه کې گډون وکړي؛ خو دا ټولې خبرې هغه وخت سهې دي چې له جومات نه په همدې نیت نه وي راوتلی، دا به پر روانه کوي او ورته درېږي دې نه، له دې پرته معتکف باید له هر ډول ناوړه خبرو او خندا څخه ځان وساتي.^(۴)

۶- که په جومات کې اوبه نه وي او نه هم بل څوک وي چې معتکف ته د اوداسه له پاره اوبه راوړي؛ نو معتکف کولای شي د اوداسه لپاره کورته ولاړ شي او له اودس کولو سمدستي وروسته له کوم ځنډ پرته

^۱: الدرالمختار ۳/ ۴۹۴ باب الاعتکاف، کتاب الصوم، ط: دارالمعرفة، بیروت.

^۲: جامع الرموز: ۱/ ۳۷۶، فصل في الاعتکاف، ط: کریمیه، ماخذه: فتاوی محمودیه

^۳: الفتاوی المالکيۃ: ۱/ ۲۳۴، کتاب الصوم الباب السابع في الاعتکاف، ط: دارالکتب العلمیة، بیروت.

^۴: البحر الرائق: ۲/ ۵۲۹، کتاب الصوم، باب الاعتکاف، ط: رشیدیة، ماخذه: فتاوی محمودیة

بېرته جومات ته راشي؛ خو دا حکم د واجب اوداسه لپاره دی، نه د نفلي اودس لپاره. (1)

۷- په اعتکاف کې بېخي چوپ کېدل اړین نه دي؛ بلکې مکروه دي، نېکي خبرې کول غوره دي.

۸- په اعتکاف کې ځانگړې عبادت شرط نه دی، لمونځ، تلاوت، او یا د دیني کتابونو کتنه او یایې چې هر عبادت زړه وغواړي، کولای شي.

۹- که یو معتکف بې ضرورته د لږ وخت لپاره هم له جومات څخه ووت، اعتکاف یې ماتېږي، که قصدا وتلی وي او که په هېره سره، د دې اعتکاف قضا به راوړي.

۱۰- که د رمضان په وروستیو لسو ورځو کې اعتکاف کوي؛ نو ښايي د شلمې ورځې له لمر پرېوتلو وړاندې مسجد ته ولاړ شي. او چې د اختر میاشت ولیدل شي، بیا به اعتکاف پای ته رسوي. (2)

پای

¹: مجمع الانهر: ۱/ ۲۵۶، کتاب الصوم، باب الاعتکاف، ماخذه: فتاویٰ محمودیه ۱۰/ ۲۳۵

²: جواهر الفقه للشيخ المفتي محمد شفيع رحمه الله، ۳/ ۵۲۳